

יעקב ביטון שתיקה ארוכה כענבר

*

אתה משגן שמות כוכבים
ביקומים מקבילים מרחק שנות אור
ורק השם
שמך
חרף ומתמקח על פיה
זר בתהום הלשון.

*

הנה השיר —

השרף נודר מן העצים הרחוקים
לקראתי
הנה מגלִיד הפצע

שתיקה ארבה — כענבר,
הנה אני קרוב לדִיִק:

בגז, בגני
פריחה אחרונה

*

על תהו הרעש
זרועה גם קריאתי
כמה נלעגת וחדה ברוח!
מהסדק עצמו מגיחים אלף פרחי השם

אורות שֶׁקָף רַבִּים הִצִּיפוּ אוֹתִי
שֶׁמַּעְתִּי הַיּוֹם גַּן בְּרֵאשִׁית

בְּתַנְנוּנִי: לְחֹזֵר כְּבֵן בְּעוֹלָמִי
לְהַקִּיז מִטְבוּרוֹ שְׁעָה אַחַת
רִיקָה

וְהוּד הַתְּנוּר הַגָּדוֹל כְּכֵר חֹזֵר בְּדָמִי
מִקָּטִיר אֶת הַדְּרָכִים כֶּלֶן

*

אֵיזָה נִתּוּר נֶאֱהָ הַיּוֹם
דִּלְגָתִי מֵעַל הַקְּנֶאֱהָ
לְרַגַע הָיִיתִי אָדָם חַי
נִזּוֹן בְּאֶלְף שָׁנִים

בְּלִי כּוֹבֵעַ וְזִכְרוֹן לְלֶכֶת
בֵּין הַדְּבָרִים הַנְּטוּשִׁים מִתְחַלְתָּם

גַּם חִוָּה אֲמִנּוּ רְחוּצָה בְּשִׁמְשׁ
וְדוֹנֵג אוֹתוֹ לֵב שְׁפוּף נוֹבֵעַ עָלֶיהָ

הַכֵּל נִפְקָח וְרוּוִי מְקוֹמוֹ בְּתוֹכִי

סוּפּוֹת הַחֹל הָאֲחֻרֹנֹת עָלוּ מֵהָר
לְפָנַי הָאֲבִיב
כְּלוּמֵר – סוּפּוֹת חוֹל

בְּכֵל עַל גַּר הַלִּילָה הַזֶּה.

הראי

איזו ידידות נרקמה בינינו!
הוא מגלה לי את המת ואני
מעיר בקרבו לוח שקוף חי

איזה גומלין נדיר!
כל היום יחדו ואין עיף!

שני ארמונות חול
גיר בשרפה.